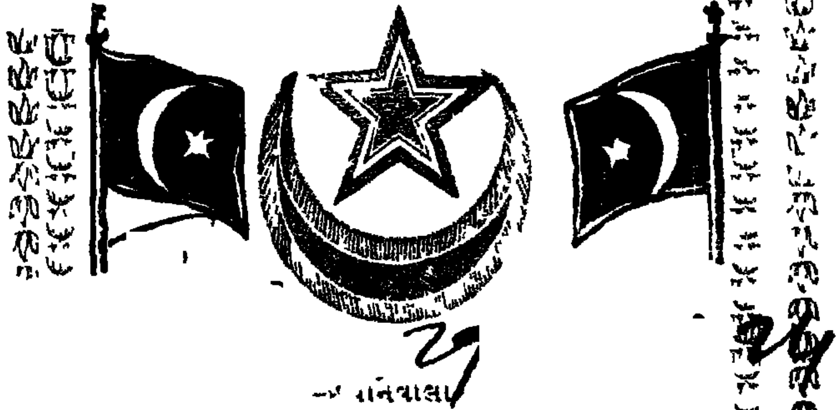
૭૮૬

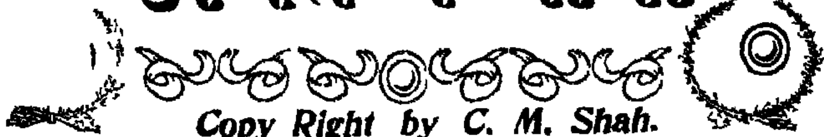
માસૂકે સૂરત

ગઝલે બુલબુલ

બુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

કીમત બે આના

માસૂકે સૂરત

ગઝલે બુલબુલ

૭૮૬

છપવાકે ઇજહાર કીયા

બુકસેલર મણીલાલ ભાઇશંકર વ્યાસ

ઠે૦ બેગમપુરા આમલી શેરી—સુરત

પહેલીબાર — નવેંબર ૧૯૨૪

કીમત સીર્ફ દો આને.

માસૂકે સૂરત

—ઉર્ફે—

ગઝલે બુલબુલ

ગઝલે. હકીમ. —ગઝલ-કવ્વાલી—

મૈંગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીયા આખોમે બસીહે;
દુખીયા હુ બહોત લીજો, પીઆ મોરી, ખબરીયા, અબ જાન ચલીહે.
નયના તોરે મતવારે હે, ઓર દિલમે, ઉમગ હે, કયા સાબીરી રંગહે,
કયુન મય છતરાઉ સખીરી મોરી, ચુંદરીયા **સાબીરને** રંગી હે.
દુવારે જો તેરે આઉ, દીયે ઘીકે જલાઉ, બીપતકો સુનાઉ,
ખુશહો કે ચડાઉ, તેરે રોજેપે **ચાદરચા**, યેહ મનમે બસી હે
શાબીર પીયા મુજકો તો તેરી આશ લગી હે, ગો દુખ ચલી હે;
મજધારસે અબ પાર લગાદે મોરી **નૈયા**, તુમ **હકકે વલી** હે
દસ બીસ સખીયોંયે પુરી, એક સખી હુ, જો દુવારે ખડી હુ,
ઇન સબકે હાથોંસે મોરી ભરદે, ગગરીયા કયુ દેર લગી હે.
જાતે હે **હકીમ** આજ, સુનો જાનીબે **કલીયર**, મગદુમ કે દરપર,
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલીયરકી નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

નઈ-ગઝલ. —કવ્વાલી—

અબ જાનેદો બસ જાનેદો વોહ બેવફા જાતા રહા;
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા.

જીસકો છાતીસે લગા રખ્ખા થા મયને **શૌક** સે,
વોહ મેરે **નાઝો** કા પાલા **દીલરૂબા** જાતા રહા
તન દીયા ઓર **મન** દીયા, ઓર **ધન**ભી સારા દે દીયા,
ફીરતો બાકી કયા રહા વોહ દીલકો તરસાતા રહા
તીરે **નીગાહ** સે છેદકર સીના **જીગર** જખ્મી કીયા,
અયસા **સીતમ** હમપે કીયા દર દર વોહ ભટકતા રહા
ઉસ બેવફા **માશુક** ને કયસા જલા રખા મુઝે,
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદમે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ કયા રહા ઈસ જાનમે,
ધુની જમાકર ઇશ્ક **કી** કફની કો રંગવાતા રહા
ખુદ ખુદા બેઝાર હૈ જો હૌવ સે જુદા રહે,
ઈસિ બાગમે બેઝાર હય જુદા તો ફીર જાતા રહા
દર્દ દીલભી હૈ મુઝે મકસુદ ઓર જખ્મે જીગર,
સારી બાતે તો રહી, વો **દીલરૂબા** જાતા રહા.

નાટકે, ચલતા પુર્જા. —રાગ કવ્વાલી—

યુ **ઝુલ્મ** ન કર જાલિમ, લુટો કરમકે બદલે,
એક દીન તુઝે મિલેગે, **જુલ્મો સિતમકે** બદલે
ઇશ જુલ્મે ના રવાકી, આખર સજા મિલેગી,
દોજખકા ગાર હોગા, **બાગે ઇરમકે** બદલે.
ક્રમ અયસે આરજીપર, ફુલા હુવા હય નાહક,
મીટ્ટીકી **કબ્ર** હોગી, જાહો **હશમકે** બદલે.
દોલત ન સાથ દેગી, **અજમત** ન પાસ હોગી,
કીડે **કફનમે** હોગે, જાહો **હશમકે** બદલે.

ગઝલે કુમરી —અલસીયા—

ફ્સ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે—

લામ અલીમ ઓર મીમકા પરદા, ઇશકો હટાકર સામને **આજા;**
દીલમે અદાએ ઉતર ગઇરે-ફસ ગઈ મે તો કાલુ બલામે.
ઇન્ના ખલકના દીલસે ભુલાયા, ન હનો કરમ સબકો બતાજા;
હીજમે મર ગઇ મર ગઇરે-ફસ ગઈ મે તો કાલુ બલામે.

તર્જે-ઉસ્તાદી દાદરા, —:૦:—

આવરીયા મન ભાયોરી, બાંકો યાર—

કાબએમેં ઈસા મદીનેમેં મુસા, તુરપર રૂપ દીખાયોરી—બાંકો.
કાહુમે **હસરત** કાહુમે **ઇશરત,** આપહીમે આપ સમાયોરી—બાંકો.
તનમે મનમે ઈન નયન નમે, હીરદે બીચ સમાયોરી-બાંકો.
પીયા જાત હે દીલ તડપત હે, દરમનમે કોન દીખાયોરી—બાંકો.
લાખ કહી વાને **એક** ન માની, સમઝ સમઝ પચતાયોરી—બાંકો

નાટકે-વિર, કેશરી. —રાગ. કવ્વાલી—

જબદીલ ન હો કાબુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, **યહ શાને ખુદા હય,**
સચ હોય જો **મહોબ્બતમેં** કીસીને કહા હય, **આફત હય બલા હય**
આઝારે મહોબ્બતસે, તો **અલ્લાહી** બચાએ, યેહ ગમ ન દીખાએ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય, **બેકાર દુઆ હય.**
શાયદા કો લગે કોનસે અન્દાઝ, તો દેખો, કુછ ગૌર તો કરો,
મરતા હય નો મરનેકે શીવા, કોન જીયા હય, **આખરકો ફના હય.**

ગઝલે, અનવર. — ૦ —

જલવા મુઝે દીખા દો **અજમેરકે બસૈયાં,**
રૂખમે નીકાબ ઉઠાદો અજમેરકે બસૈયા.

આંખોમે અશકે હસરત દાગે ફીરાક દીલમે,
દુખકી મેરી દવા દો અજમેરકે બસૈયા
સુરત નહીં દીખાતે હે ઇખત્યાર તુમકો,
આવાઝ હી સુનાદો અજમેરકે બસૈયા
હોજાયે મહો દીલમે યા મા વ મનકે ઝગડે,
વહદતકી મય પીલાદો અજમેરકે બસૈયા,
ઉમ્મીદવાર હોકર અનવર ખડા હે દરપર,
બીગડી હુઇ બનાદો અજમેરકે બસૈયા

ગઝલે-શાહ—"કુછ નહિ ઓર સબ કુછ સહિ."

કહેતે હય લોક યારો, એહવે જર નહિ તો કુછ નહિ,
હુવા જબ જર પેદા તો યાગે, ઘર નહિ તો કુછ નહિ
હુવા જબ ઘરતો અય યાગે, દીલબર નહિ તો કુછ નહિ
દીલબર આકે જબ તો યાગે, મોહબ્બત નહિ તો કુછ નહિ
મોહબ્બત મીલી તો અચ યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ,
ખુદાસે મોહબ્બત મીલી તો યારો, "શાહ" કહેતે સબ કુછ સહિ

નાટકે, લયેલી મજનું. -ગઝલે. આરામ-

મજનુ હયે લયેલી યહે તુજપર દીવાના,
બગએર તેરે વસલકે નહુ શીયાના-મજનુ૦
ન મરનેકા હએ ડર મુઝે કુછ જરાભી,
સમ એ રૂપે તેરે યહે હુ પરવાના-મજનુ૦
મેરી જીદગી અબ તો હય દારક હીસે,

હુએ એક દીન વ્હે'દી આગમે જલજાના—મજનુ૦
મેરી જાન દુગા મએ કદમોપે તેરે,
અગર લયેલી સમજે મુજકો બીગાના—મજનુ૦
રોજે હશરકો મય પકડુગા દામન
જવાબ દ્હે જફાકા મએ, પુછુગા ઝઆન—મજનુ૦
દ્હે પએરોપે તેરે રખા હમને સરહએ,
તોરે હાતો હુએ મગના ઝુલાના—મજનુ૦
તુ હુએ મેરી લયેલી, હુ મે તેરા મજનુ,
હોગા *તુજસે આબાદ મેગ વિરાના—મજનુ૦
આરામસે કામ મુઝકો નહી હુએ,
તેરી તગે અબરૂકા મએ હુ નીશાના—મજનુ૦

નાટકે, રસીક મણી —રાગ ગઝલ—

બાદીલા એગે આયોરે, ગોગે જોબન બીતો જાય—બાદીલા૦
ચદા તોરી ચાન્દની નુતી પલગ બીછાય,
જબ જાગુ તબ એકલી મર ફરાગી ખાય—બાદીલા૦
પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ,
જાકે વાકે યાદમે લકે જોબનકા એશ—બાદીલા૦

મુસ્તબાહે—હોસેન—તર્જે—ગઝલે—કવ્વાલી

સોતાહુએ ગલે ગલાકર વ્હો, જબયાર પલગ પર— કયા નાઝને અદામે,
આતી હુએ લપટ ફુલોકી મહેમાર પલગપર—ઉસ બદે કબામે
હુએ સોરખ જો પોશાક તો Cસ ગોરે બદન પર—સજતી હુએ સજાવટ,
રખતા હુએ અજબ તરેહકા, ગુલજાર પલગપર—અચલકી જેલામે
સાકીતેરે મદકે, તુ જગ જામકો ભર જો શોકે ખુદાહે,
જો સાથ રહુ યારકે સરદાર પલગપર-સર સરત નીશામે.

હએ આરજુ દીલકી વ્હો આગોશમે—આવે ખ્વાહીશ મેરી.
સોજાવે તો હો જાઉં બલહાર પલગપર-**મીન્નત ય્હે ખુદાસે.**
રગની તેરે સેરકી સુનકે **હુસેન**—અબ મુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો, **દીલદાર પલંગપર**-હરરોજ રજાસે.

ગઝલ, શાને મોહમદ —કવ્વાલી—

પસદ આઇ ન કોઈ, શક્લ પર સુરત મોહમ્મદકી,
હમારે દીલમે છુપકર, રેહ ગઇ હસરત મોહમ્મદકી.
ન હમ **દોઝખમે** જાએગે' ન હમ **જન્નતમે** જાએગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્રમે સુરત મોહમ્મદકી
મુઝીકો અય પીશારે કબ્ર સદમે દે અજીયત દે,
જરા દીલકો બચાના ઇમમે હય હસરત મોહમ્મદકી
મદીનેકી તરફ લોગોકો જબ જાતે હુએ દેખા,
હે મહારે દીલકો તડપાને લગી ઉલફત મોહમ્મદકી
લહદમે આય ફરીશનો તુમ કહા જાતે હો બેઠોભી,
જરા તમકીન હો બાતે કરો હજરત મોહમ્મદકી.
ગુલોને રંગ તારોને ઝીયા રોઝે અઝલ માગી,
પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા ઉલફત મોહમ્મદકી
પીઝા જલદી **કાયમત** આએ નિકલે આરજુ દીલકી,
પડેહ **સલ્લેઅલા** હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી.

નાટકે-પાક અસમત—રાગ—ગઝલ ભેરવી.

ગયા એખનાશ આલમશે, અજબ ય્હે દોર આયા હએ,
કરે મબ ખરફ જાલિમમે, અજબ ય્હે દોર આયા હએ—ગયા.
ન **યારો** મે રહી યારી, ન ભાઇઓમે **વફાદારી,**
મહોબ્બત ઉડ ગઇ સારી, અજબ ય્હે દોર આયા હએ-ગયા.

બહોતસે મક જો જાને, ઉશીકો સબ કોઈ માને,
ખરા ખોટા ન પયેછાને, અજબ યેહ દૌર આયા હએ-મયા.
ચુગલ કરતે ફીરે ચુગલી, ફુગલ કરતે ફીરે ફીગલી,
દગલ કરતેફીરે દગલી અજબ યેહુ દૌર આયા હએ-ગયા.
હુનરમદાન હરજાઈ, ફીરેદર બદર રૂશવાઈ,
ગઝલ કોમોકી બેન્યાઇ, અજબ યેહુ દૌર આયા હએ-ગયા.

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર. -રાગ, ગઝલ, કવ્વાલી-

હુઈ હય દીવાનાશે, મુઝે ઉલ્ફત મહુંમદકી,
કે તડપતી હે દીલ મેરા, મુઝે ફુરકત મહમદકી.
મદીનસે જો આતી હય, તો ઇનના પુછ લેના હું,
સબા જલ્દી બતા કૈસી, તબીયત હે મહમદકી.
—ન હમ જન્નતમે જાગેગે, ન હમ દોઝખમે જાયેગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્ર મે, સુરત મહમદકી
ફરે જન્નતપે રીઝવા જબકે, દરવાજા પે રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહમદકી
મીટાયા કુફ્ર દુનીયાસે, બજાયા દીનકા ડંકા,
દીખાયા ગુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહમદકી.

ગઝલે, તજમ્મુલ —જમાનેકી ફેશન—

બગલમે લેકે જુરવાકો ફિરાના યેહભી ફેશન હય,
મડમ સાહેબકો થીયેટર લેકે જાના યેહભી ફેશન હય.
લગાકર હેટ મીસ્ટર બનકે લેકર સાથ કુત્તેકો,
પહોચકર પાર્કમે સીટી બજાના યેહભી ફેશન હય.
કલામઅલાહકે બદલે એવેજ દીની કિતાબોકે,
પિસરકો પહેલે ઇંગ્રેજી પઢાના યેહભી ફેશન હય.

બિછાના કરશે દસ્તરખ્વાન મહે ઝઘડે પુરાને હય,
અરે ટેબલ ખુરશી કાંટાસે ખાના યેહભી ફેશન હય.
અગર હો ઓર્લેકા જલસા બહાનેકે લીએ ઇજ્જત,
મડમકે સાથ યારો કે નચાના યેહભી ફેશન હય.
બડાકર મુછકો દાઢી ઘટાકર કાટકર મુખ્બા,
બઇ શાને ફજીલત માગ ખાના યેહભી ફેશન હય.
નહીં હોતી હય આબદ દફ્અ તાજીરાત કોઇભી,
"તજમ્મુલ" શએર ગયરોકે ચુરાના યેહભી ફેશન હય.

ગઝલે-હસન—"જમાનેકી ફેશન."

મહે રમઝામે હોટલમે જાના યે ભી ફેશન હય;
શરે રાહ ચલતે ચલતે પાન ખાના યેહ ભી ફેશન હય.
રહા ગાફીલ નમાઝોંસે ન રોઝા એક ભી રખ્ખા;
ખુદાકી યાદકો દીલસે ભુલના યે ભી ફેશન હય.
લગાકર નેકટાઇ ઓર કાલર પહેનકર ઝુબ્બા;
બઢાકર મુછ દાઢીકો કટાના યે ભી ફેશન હય.
લીયે હાથોંમે તસબીહ ઓર મુસલ્લા દર બગલ દેખા;
બરાએ નામ હી મસજીદમે જાના યે ભી ફેશન હય.
ઉડાના કોફ્તા બીરયાની ચલકર ખુબ હોટલમે;
રહા હું રોઝા યારોમે ઉડાના યે ભી ફેશન હય.
ઝમાના આજ કલ ફેશનકા હય ફેશન પર મરતે હય;
બુઝુરગો કી નસીહતકો ભુલાના યે ભી ફેશન હય.
કીસીકી હાથ આએ મુફ્તમે દોલત તો બહેતર હય,
પસયે માલપર ક્બજા જમાના યેભી ફેશન હય.
કીસીકી ક્યા કુસુર ઇસમે ઝમાને કી દોરંગી હય.

[illegible] દેખીયે જો કુછ જમાના મે બી ફેશન હય.
[illegible] રમઝામે નાટકમે સીનેમા મે જાતે હય,
વાલોં પર ગુર આંખોકા ગાવાના મે બી ફેશન હય.
ઉઠાકર શીર ખુરમા ઈદ આઈ હય જમાને ગય
જવાનો સુપેર ચોપાટી પર જાના યે બી ફેશન હય.
"હસન" દેખો તો ઇબરતસે અજબ રંગે જમાના હય;
ફોસી પર કરકે એલ્હુસાંકો, જનાના મે બી ફેશન હય.

ગઝલે, નસીહત. —:૦:—

ઝરા તું સોચ અય ગાફીલ કે દમકા ક્યા ઠીકાના હે.
નીકલ જબ જાન ગઈ તનસે, તો સબ અપના બીગાના હે
સુનો અય જાને મન તુમકો યહાંસે કુચ કરના હે,
રહો તુમ યાદકી [illegible]મેં જબતલક યહાં આબદાના હે.
અરે ગાફીલ તુ કયું ભુલા હે ઈસ દુનિયાકી લાલચમેં
સફર મુલકે અદમ આખીર, તુઝે દર પેશ જાના હે.
પડે સોતેહો ગફલતમેં જરા ઉઠકર આંખ તો ખોલો,
હુવા હે શામ ઉઠ બેઠો મુસ્તાફીર ઘરકો જાના હે
ખુદા પુછેગા જબ તુમસે તુ ક્યા લાયા હે, [illegible]સે,
દોયા જો ઈલ્મ ઓર દોલત તો, ક્યા તોહફા કમાયા હે.
[illegible] રેહ યાદકી [illegible] અગર, અપની શફા ચાહે,
ન જાવે સમ કુછ હરગીઝ, યહીં સબ છોડ જાના હે.

ગઝલે, [illegible], —:૦:—

[illegible] કીસીસે તો લગાના જાના જવાની [illegible],
ક્યા [illegible] હે [illegible] જાના [illegible] [illegible],
[illegible] દીખાદે [illegible] [illegible] હે [illegible],

કયસી કરૂ ન જારી જાના જવાની પનમેં.
સેના ને કર કટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
આંસુસે મોં ધુલાના, જાના જવાની પનમે.
મીટ્ટીકા કર બીછોના ઇટોકા કર શીરાના,
તન ખાકમે મીલાના જાના જવાની પનમે.
મોહબુબ જાન જાના, મે હોગયા દીવાના,
શહેરોકી ખાખ છાના, જાના જવાની પનમે.

ગઝલે, નીરાલી. —કવ્વાલી—

કીસ દુશ્મને જાકા મોહબ્બત નામ રખ્ખા હય,
દીલુકો સોખ્તા કરરેક ઉલ્ફત નામ રખ્ખા હય.
કયા મેહ કયા કમ હય ઝીરાકે યારકી ઘડીયાં,
ખુદા જાને કે કીશ દીનકા કયામત નામ રખ્ખા હય.
નસીહતસે ભડક જાતી હય યે આતશ મોહબ્બતકી.
અજબહી દીલ જલાનેકા નસીહત નામ રખ્ખા હય.
કોઇ આશકસે પુછે, લઝઝતે બેતાબીએ હીજરાં,
મોહબ્બતકે ગુઝેકા દર્દે ફુરકત નામ રખ્ખા હય.
મુસીબતમે ન કામ આયા કોઇ સગ, બનગયે દુશ્મન,
કાઇ બતલા તો દે કીસકા, રીફાકત નામ રખા હય.

ગઝલે નૈયર —કવ્વાલી—અહલ્લાબન્દિહ્જાન—

છુપ છુપા કે લેલીયા દીલ, અયશા દીલબર કોન હે.
કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અન્દર કોન હે.
સગે અસવદ રખકીયા ઓર ખૂદ મદીના જાબસે,
યે ખબર હોતી નહી કાબાએ કે અન્દર કોન હે,
રોકતી હે રાઝે પીનહાસે શરીઅત કયા કહું,

યા રસુલીલ્લાહ તુ અલ્લાહો અકબર કોન હે.
યા નબી તુઝસે બને લાખો નબી સાહેબ વલી,
અયસા હાથોંકા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય
સબસે અવ્વલ સબસે આખીર સબસે અફ્ઝલ હય તુ,
અંબીયામેં યા નબી તેરે બરાબર કોન હે.
પીરકી દીલ પર નઝર હે સબ ઉસે માલુમ હે,
જાનતા હે કોન યે ગુમનામ નૈયર કોન હે.

જવાબે-મોહબ્બત-રાગ, સારંગ-ગઝલે. રૈનક.

બે જર હએ કોન, ઔર કહો જરદાર કોન હએ!
ગુલ કીસ જગસે આયા હએ, ગુલઝાર કોન હએ!-બેજર
જરવાલોસે ગરીબ, ગરીબોસે આહલેજર,
ગર ન રીઝાયતો હોવે, તો સરકાર કોન હએ!-બેજર
આશક અગર ન હોવે, તો માશુક હોવે કોન!
ગર બાવફા ન હો, તો જફાકર કોન હએ!-બેજર
અન્ધેર ગરન હો, તો ઉજાલેસે કામ ક્યા,
રૈનક નહો, તો તાલીબે દીદાર કોન હએ-બેજર

ગઝલે, મોતીજાન. —રાગ. ગઝલ—

મજનુ તેરી આખોમે—યા—દીલમે રહી લયલી,
ક્યા ખુબ મોહબ્બતકી મંઝીલ, મેં રહી લયલી.
નાહક હો રહા હએ આગે, બેચેન દીલે મજનુ,
ઔર દીનકી ન બે પરદા, મેહ મીલમે રહી લયલી.
ખુદ ગમ આ દીદન હો કર, પરવાના બનાયા,
યે કૈસે હુ અજની, મેહમીલમે રહી લયલી.
લયલી કે હસરતને, રુખ્સી ન દુખ આખી,

લયલાકી બના મજનું, જબ દીલમે રહી લયલા
વાકીફ હો જહા ઇશ્કા કયું કર બને મજનુ,
મોજુદ હરએક દીલકે, મહેમીસેમે રહી લયલા.

ગઝલે, ખામોશ. —:૦:—

તુ નકર અપને લીએ તદબીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખ સાહીકો સલામ,
હકને ખીચી હે હરએક તસવીર અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે, સોના રૂપા હએ ચેહી,
કૈકદે પારસકે તઇ, અકસીર અપને હાથસે,
કબ્રપર મજનુકો જાવે, લએલી ગર દામન કુશાં
લાશ નીકલેગી ટકનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આલુદાહ અપે "ખામોશ" હો કયા અજબ,
પાક કરદે હઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

આશામેદીલ. —ગઝલે અકબર—

અદમસે કીસ લીયે આયા અરે નાદાન પરદેશી,
ભરોશા કયા હે દુન્યાકા, અરે નાદાન પરદેશી,
યે કયુ ડાલે હે ડેરે ડીમલીયે —યે—છાવની છાયે,
મુસાફીર હે તુ દો દીનકા, અરે નાદાન પરદેશી,
કહાંસે આયા જાતા હે કહાં, એક બાત સુનતા જા,
યહા ફીરભી કભી આના, અરે નાદાન પરદેશી,
કીયે સામાન કયા કયા ચંદ રોજ—જી દગાંની પર.
યે સબ રેહ જાયેગા ઝગડા, અરે નાદાન પરદેશી
ન સો યું ખ્વાબે ગફલતમેં, તમાશા દેખ દુન્યાકા,

કે યે દો દીનકા હે મેલા, અરે નાદાન પરદેશી,
ઇબાદતકે લીયે આયા હે, બચ એહકાને વાલોસે,
ન આ પરદેશ મેં ધોકા, અરે નાદાન પરદેશી.
કહાં દારા કહાં જમશીદ, શીકંદર કહાં અકબર,
હે સબકો ખાકસેં મીલના અરે નાદાન પરદેશી

ગઝલે-જલશા-સંગ્રહ. —રાગ, રેખતો—

આદમકે શરીક જો દમ ગયા સો ફીર ના ફીરા,
ઝરી ઇન ચશ્મે જો નમ ગયા સો ફીર નાફીરા,
ઘટાઈ કરતે ચહેરેં પર દોનો જુલફો શિકા,
ગુલ રૂખશાર કામો સમ ગયા સો ફીર ના ફીરા.
અજબ હે જંજીરા મુઝુત રપે મુજકુ હેરત હે,
આહાંસે જો કોઇ કદમ ગયા, સો ફીર ના ફીરા.
ઉદાસ હો કે સનમ શુંહોકુ ચલા અફસોસ,
બહાર રોનેકે સબનમ ગયા સો ફીર ના ફીરા
ગરૂરી મત કર તુજ હોસ્નાપે અચ્છે માહેલકા,
અજલકી સામને રૂસ્તમ ગયા, સો ફીર ના ફીરા.

ગઝલે-હકીકત તર્જે-કવ્વાલી.

જો કુદરતકે પેચમેં ઉલઝાયા, સુલઝા દીયા કમલી વાલેને,
કયા નુરે અઝલકો આલેહી, ચમકા દીયા કમલી વાલેને,
જો જીનનો બસર, વોહ હુરોં મલક, જે હોસ હુએ દેખી જો ઝલક,
નુરોંકો રુખે રોશનસે જરા સરકા, દીયા કમલી વાલેને.
[illegible] બજને લગા, જો કુદરત થા સબ હાજર હુવા,
[illegible] દરગા દીયા કમલી વાલેને.
[illegible] દૂર [illegible]
[illegible] દીખલા, દીયા કમલી વાલેને.

એક આંખકે દો હાલે દેખે વોહ ગેસુ મતવાલે દેખે,
ઝુલ્ફોકો અપને એહરેપે લટકા દીયા કમલી વાલેને.
હજ ઓર જકાત નમાજ પડો કુરબાની એ ઇદ કો યાદ રખ્ખો,
ફરમાને ખુદા હર મોમીનકો, સમજા દીયા કમલી વાલેને,
કુરબાન હુએ યે શમશો કમર મુશાએ ખુદ ઇસા મુજત્તર,
બુરકેકો રૂખે રોશનસે લતીફ ઉલટા દીયા કમલી વાલેને

ગઝલે–પ્યારે સાહાબ તર્જે–કવ્વાલી

રસુલે હાસમી અપને ડીવીજન કા ગવરનર હે.
મદીના નુરસે છાયા ઉસકા હેડ કવાટર હે.
મોહીનુદીન શાહ હાંસી મેરે ઉપરી કમીશનર હે
અલાઉદ્દીન સાબીર કલીયરી, મેરા કલેકટર હે.
ન ક્યુ કર છાવની ડાલુ મે દરગાહે મોહમ્મદપર
ગુનાહા ગારોને ઉમ્મત કા, મદીના હેડ કવાટર હે
ક્યામતકી અદાલતમે ગુજર મેરા તો મુમકીનહે
ખુદા ખુદ ખાંહા હે ઉસકા વોહ યહા જરનરેલ ઓફીસર હે.
ગનીમ મે સલતનત અપની પે પાઉંગા ફતેહયાબ,
ખુદા હે કીંગ દુનયાકા, રસુલલીલ્લા ગવરનર હે.

તમામ શુદ

તાકીદે મંગવાઈયે ! તૈયાર હય !!

આજ તક કભી ન છુપી હુઈ અયસી
ઉમદા તોર જેસે ગઝલ કવ્વાલી
કી મહી બુક એક બાર
જરૂર ખરીદીયે

જવહેરે-મેહફીલ

યાની

ગોહરે પરસ્તાને

જીસમે નામી શાયરોંકે
કલામોકા બેનમુન ખજાના
(માયેન) ઉમદા ગઝલ કવ્વાલીકા
બડા મજમુઆ એકઠા કીયા ગયા હય

એકસો પાનાની બેનમુન રંગબેરંગી પુઠાવાળી જીલ્દ

કીમત ફક્ત દશ આના

—મળવાનુ ઠેકાણું—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર ગણીતળાવ-સુરત

શ્રી અનાવિલ બંધુ પ્રી. પ્રેસમા ગોવિંદજી રામાભાઇ નાયકે છાપ્યું.
બુરાનપુરી ભાગળ લાડવાળી પોળ અનાવિલ લોજની પાસે-સુરત.